

Република Србија
Аутономна Покрајина Војводине
СКУПШТИНА АП ВОЈВОДИНЕ

01 Број: 32-4
26. мај 2006. године
НОВИ САД

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

БЕОГРАД

Скупштина Аутономне Покрајине Војводине, на седници одржаној 24. маја 2006. године утврдила је АМАНДМАНЕ НА ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ, које вам на основу члана 135. а у вези са чланом 145. Пословника Народне скупштине Републике Србије достављамо на даљи поступак.

Поводом амандмана, Скупштина Аутономне Покрајине Војводине одредила је за представника Бојана Костреша, председника Скупштине Аутономне Покрајине Војводине.

Прилог: Амандмани

26 MAY 2006

По овлашћењу председника
СКУПШТИНЕ АП ВОЈВОДИНЕ,
СЕКРЕТАР
СКУПШТИНЕ АП ВОЈВОДИНЕ,
Марија Жекић

На основу члана 135. и члана 145. став 1. Пословника Народне Скупштине Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 56/05 – пречишћен текст),

Скупштина Аутономне Покрајине Војводине подноси

А М А Н Д М А Н Е НА ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ

Амандман I

У Предлогу закона о пољопривредном земљишту, у члану 6. став 3. мења се и гласи:

"Пољопривредну основу аутономне покрајине доноси извршно веће аутономне покрајине, по претходно прибављеном мишљењу Министарства и објављује у службеном гласилу аутономне покрајине."

Образложење

Овим амандманом предлаже се да пољопривредну основу аутономне покрајине, уместо скупштине аутономне покрајине, доноси извршно веће. Поред разлога аналогije са усвајањем републичке основе, коју доноси Влада, разлог за овакво решење лежи у чињеници да се ради искључиво о стручно-оперативном планском документу који је неопходно донети што пре за подручје аутономне покрајине.

Амандман II

У члану 61. став 1. реч "једне" замењује се речју "три".

Образложење

Овим амандманом ствара се могућност да се пољопривредно земљиште у државној својини даје у закуп на период од најмање 3 године. На овај начин ствара се већа сигурност уговорним странама, а посебно закупцу, да закупљено земљиште обрађује уз пуну примену агротехничких мера и сигурнију пољопривредну производњу на закупљеном земљишту. Закуподавцу се омогућује да не мора након истека једне године закупа обнављати поступак издавања земљишта у релативно кратком року од једне године.

Амандман III

Члан 63. мења се и гласи:

"Члан 63.

Пољопривредно земљиште у државној својини даје се у закуп јавним оглашавањем. Одлуку о расписивању јавног огласа и одлуку о давању у закуп земљишта из става 1. овог члана доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази пољопривредно земљиште у државној својини, уз сагласнот Министарства.

Против одлуке о давању у закуп пољопривредног земљишта из става 2. овог члана може се изјавити жалба Министарству у року од 15 дана од дана доношења одлуке.

Ако се земљиште налази на територији аутономне покрајине, жалба се може изјавити покрајинском органу управе надлежном за послове пољопривреде.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе из става 1. овог члана одлуку о избору најповољније понуде доноси на предлог комисије коју образује. Комисија у свом саставу мора имати стручно лице из катастра непокретности, стручне пољопривредне службе и најмање једног члана који се бави пољопривредном производњом.

Почетна цена за закуп пољопривредног земљишта из става 1. овог члана не може бити нижа од 70% тржишне цене закупа на подручју на којем се земљиште налази.

Стручне послове у вези прикупљања потребне документације за давање у закуп пољопривредног земљишта у државној својини обавља општинска, односно градска управа."

Образложење

Одредбама којим се регулише поступак давања у закуп пољопривредног земљишта у државној својини, садржаним у члану 63. Предлога закона, није утврђено на чији предлог надлежни орган јединице локалне самоуправе доноси одлуку о избору најповољније понуде, па се овим амандманом утврђује да то чини комисија, коју образује надлежни орган јединице локалне самоуправе, која мора бити стручна за овако значајну одлуку.

Покрајински орган управе надлежан за послове пољопривреде био би надлежан за решавање по жалби, уколико се земљиште налази на територији покрајине.

Амандман IV

Члан 64. мења се и гласи:

"Члан 64.

Државно пољопривредно земљиште се даје у закуп у два круга. У првом кругу право првенства има правно или физичко лице које је:

1) власник, система за наводњавање и одводњавање који је у употреби, вишегодишњег засада млађег од 15 година, рибњака и других пољопривредних објеката на пољопривредном земљишту које се даје у закуп;

2) власник земљишта које се граничи са пољопривредним земљиштем у државној својини које се даје у закуп;

3) пољопривредник који је уписан у регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописом којим се уређује упис у Регистар пољопривредних газдинстава;

4) власник земљишта које је најближе пољопривредном земљишту у државној својини које се даје у закуп;

5) регистрована пољопривредна газдинства у општини где се налази државно земљиште које је предмет закупа.

Физичко односно правно лице из става 1. овог члана, у првом кругу, има право првенства уколико прихвати највишу понуђену цену.

Податке из става 1. тачка 1., 2., 4. и 5. овог члана власник доказује изводом из одговарајућих јавних књига о евиденцији непокретности.

Уколико државно пољопривредно земљиште није дато у закуп у првом кругу правном или физичком лицу из става 1. овог члана, у другом кругу сва друга правна и физичка лица имају право закупа, уколико прихвате највишу понуђену цену."

Образложење

Овим амандманом уређује се питање давања у закуп државног пољопривредног земљишта у два круга. Право првенства даје се правним и физичким лицима наведеним у тачкама од 1. до 5. а уколико то земљиште није дато у закуп у првом кругу, у другом кругу би се оно могло дати у закуп свим другим физичким и правним лицима које понуде највишу цену. Тиме би се дала предност пољопривредницима са подручја општине где се налази пољопривредно земљиште, које је предмет закупа.

Првенство закупа пољопривредног земљишта у државној својини даје се власнику пољопривредног земљишта које се граничи са пољопривредним земљиштем које се издаје у закуп. Власник пољопривредног земљишта, усвајањем овог решења имао би искључиво право првенства закупа пољопривредног земљишта у државној својини, а не и купац. То значи да се предност даје само власнику, а не и купцу пољопривредног земљишта који се граничи са пољопривредним земљиштем у државној својини које се даје у закуп.

Амандман V

Иза члана 66. додаје се нови члан 66.а који гласи:

"Члан 66.а

Пољопривредно земљиште у државној својини може се дати на коришћење без спровођења јавног оглашавања и плаћања накнаде за исто образовним установама – школама, стручним пољопривредним службама и социјалним установама у површини која је примерена делатности којом се баве а највише до 100 ха, а образовним установама – факултетима и институтима, чији је оснивач држава и установама за извршење кривичних санкција највише до 1.000 ха. Одлуку о томе доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе уз сагласност Министарства.

Одлуку из става 1. на територији аутономне покрајине доноси надлежни орган локалне самоуправе уз сагласност покрајинског органа управе надлежног за послове пољопривреде."

Образложење

Овим амандманом дала би се могућност да наведене установе, могу добити на коришћење државно пољопривредно земљиште без спровођења јавног оглашавања и без плаћања накнаде, због специфичности своје делатности у примереној величини, имајући у виду да су они корисници буџетских средстава а пољопривредно земљиште им служи за несметано обављање делатности којом се баве.

Амандман VI

У члану 70. иза става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

"У аутономној покрајини, средства остварена од давања у закуп пољопривредног земљишта односно пољопривредног објекта у државној својини у висини од 30% приход су буџета Републике Србије, у висини од 30% приход су буџета аутономне покрајине а 40% приход су буџета јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази пољопривредно земљиште у државној својини".

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Образложење

Овим амандманом утврђује се прерасподела процентуалног учешћа у средствима оствареним од давања земљишта у закуп, на подручју аутономне покрајине, између републичког буџета, буџета покрајине и јединице локалне самоуправе. Тиме се ствара могућност да и покрајина може да реализује своје основе и програме у складу са чланом 14., исто као и Република и локална самоуправа. У супротном остала би недореченост код финансирања спровођења покрајинских основа.

Амандман VII

Иза члана 73. додаје се нови члан 73.а који гласи:

"Члан 73.а

Утрине и пашњаке који се налазе у државној својини, независно да ли су од момента одузимања до момента ступања на снагу овог закона мењали културу, односно намену, а раније су били у власништву села, овим се законом враћају у власништво месним заједницама, без накнаде.

Одлуку о враћању пашњака из става 1. овог члана доноси Министарство, на захтев месне заједнице."

Образложење

Предлогом Закона о пољопривредном земљишту није решено питање враћање утрина и пашњака селима односно месним заједницама на

коришћење . Потребно је да се овим законом врате, без накнаде у власништво месним заједницама.

Амандман VIII

Иза члана 84. додаје се нови члан 84.а који гласи:

"Члан 84.а

Надзор над спровођењем послова утврђених у члану 83. тачке 6., 20., 22., 24. и 25. на територији аутономне покрајине врши, као поверен посао, покрајински орган управе надлежан за послове пољопривреде, преко инспектора."

Образложење

Надзор над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу њега, када је у питању пољопривредно земљиште у државној својини које се налази на територији покрајине, вршио би покрајински орган управе надлежан за послове пољопривреде, као поверене послове.